Skjønhed maa dø med hende selv; thi ingen anden vil kunne føle den saa dybt, saa befriende som hun, den døende.

Over hendes Træk, der ere hærjede af Lidelsen, ligger der dog et Skær af stille Lykke. Hun har gjort Regnskabet op med Tilværelsen; Sygdommen har givet hende, hvad hun har tørstet efter, Frihed, og nu kommer Døden i rette Tid som Afslutning paa et mislykket Liv. Ogsaa hun drømte en Gang om en Livsgjerning, noget at leve for, eller i Mangel deraf noget at dø for; men hun fandt hverken det ene eller det andet, og hun kunde aldrig finde det: hun var jo Kvinde.

Det blev imidlertid ikke blot Frihed, Sygdommen skulde give Victoria Benedictson. Den udviklede Hengivenheden mellem hende og hendes yngste Steddatter, som var hendes Sygeplejerske, til et personligt Ømhedsforhold, og dette Forhold fyldte siden en Del af Tomheden i Stedmoderens Liv.

Det var ogsaa Sygdommen, som bragte hendes Digternatur til Modenhed; det var den, som gav hendes Digtning en Klangbund, gav den Lidelsens dybe, stemningsfulde Underklang.

Nu vaagnede Skaberkraften som aldrig før, med en Rigdom af ny Æmner, udtryksfulde Scener, Billeder, som af sig selv fik Form og Farve. Dette var Sjælelivets Løvspring; fra denne Tid af var hun Digter.

Hun arbejdede under sin Sygdom helt og holdent saaledes, som hun senere hen fuldt bevidst altid arbejdede: i sine Tanker klarede hun sine Personer for sig, talte med dem, hensatte dem i alle Slags Forhold — for at lære dem at kjende i Bund og Grund — udmalede sig Optrin paa Optrin, knyttede Replik til Replik, sammentrængte Skildringen, saa hun fik det mest betegnende frem, inden hun satte Pen til Papiret for at udarbejde Stoffet. Saaledes var f. Ex. *Pengar* i alt væsentligt færdig under selve Sygdommen, skjønt den først blev nedskreven senere.

Det var saaledes først, efter at Sygdommen havde givet hende Ro til at finde og udvikle sin ejendommelige yderst langsomme Arbejdsmaade — hvis *synlige* Udbytte undertiden kunde være 5—6 Linier om Dagen —, ligesom den gav selve Digterbegavelsen en af personlige Kampe uforstyrret Tid til at modnes, at Victoria Benedictson bliver *Ernst Ahlgren*, Forfatterpersonligheden med den stærkt udprægede Ejendommelighed. Det Navn blev senere for hende selv og hendes Venner den kjæ-